

เอลนีโญ 2569 ไทยเสี่ยงแล้งยาว เขย่าภาคเกษตร เร่งเปลี่ยนเกมสู่คาร์บอนต่ำ

03 กุมภาพันธ์ 2569

กมลชนก ทีชะกุล, In Brief

- มีการคาดการณ์ว่าปรากฏการณ์เอลนีโญจะกลับมาในปี 2569 ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงเผชิญกับภาวะภัยแล้งยาวนานและสภาพอากาศร้อนจัด
- สถานการณ์ภัยแล้งจะส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาน้ำสูง โดยเฉพาะการทำนาแบบดั้งเดิมที่ใช้น้ำตลอดเวลา ซึ่งเป็น

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569 องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ **เอลนีโญ 2569** โดยระบุว่า ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา โลกเผชิญกับคลื่นความร้อนและเหตุการณ์สุดขั้วทางสภาพอากาศที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน สถาบันวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหลายแห่งยืนยันว่าอุณหภูมิผิวโลกเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นหลายระดับ ทั้งจากการสะสมของก๊าซเรือนกระจกและการแปรผันตามธรรมชาติของระบบภูมิอากาศ เช่น **ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño)** ซึ่งมีผลสำคัญต่ออุณหภูมิ ปริมาณฝน และความแปรปรวนของภูมิอากาศในหลายภูมิภาครวมถึงประเทศไทยด้วย

แบบจำลองภูมิอากาศคาดการณ์ว่าในปี 2569

เอลนีโญจะกลับมาอีกครั้ง โดยมีแนวโน้มทำให้อุณหภูมิพื้นผิวน้ำทะเลในมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันออกเขตร้อนสูงกว่าค่าเฉลี่ย และอุณหภูมิพื้นผิวสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลให้อาจเกิดฝนทิ้งช่วงยาวนานขึ้น สถานการณ์ดังกล่าวส่งสัญญาณว่า ประเทศไทยอาจเผชิญสภาพอากาศร้อนจัด ฝนทิ้งช่วงเกิดภาวะแห้งแล้ง และสภาพอากาศแปรปรวน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความต้องการน้ำ และความเสี่ยงของเกษตรกรรมที่พึ่งพาการใช้น้ำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการปลูกข้าว อ้อย ถั่วต่าง ๆ และฝ้าย ซึ่งเป็นพืชหลักที่ใช้ภายในประเทศ รวมทั้งมีการส่งออกไปขายยังต่างประเทศ

ความท้าทายของระบบการเพาะปลูกแบบดั้งเดิม

จึงทำให้เกิดความท้าทายของระบบการเพาะปลูกแบบดั้งเดิม ยกตัวอย่างเช่น การทำนาข้าวแบบเดิมในประเทศไทยมักอาศัยการขังน้ำตลอดฤดูเพาะปลูก เพื่อควบคุมวัชพืชและสร้างสภาพเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช อย่างไรก็ตาม การทำเกษตรแบบนี้เป็นส่วนหนึ่งของการปล่อย ก๊าซมีเทน (CH₄) ซึ่งมาจากกรณีที่ดินถูกจมน้ำเป็นเวลานาน

ทำให้สภาพไร้ออกซิเจนกระตุ้นการผลิตมีเทนจากจุลินทรีย์ในดิน เป็นส่วนหนึ่งของการเกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทำให้โลกร้อนขึ้น เพราะก๊าซมีเทนมีศักยภาพก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน (Global Warming Potential: GWP) สูงกว่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 28 เท่า และคงอยู่ในชั้นบรรยากาศได้นานถึง 12 ปี

ข้อมูลทั่วโลกประเมินว่าการเพาะปลูกข้าวปล่อยก๊าซเรือนกระจกประมาณ 5.7 พันล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี ซึ่งคิดเป็นประมาณ 1-2% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลก

โดยส่วนใหญ่เป็นก๊าซมีเทนจากพื้นที่น้ำท่วมขังในนาข้าว นอกจากนี้ การทำนาแบบเดิมยังใช้น้ำปริมาณมากโดยเฉพาะในฤดูแล้ง ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำซ้ำเติมเมื่อฝนทิ้งช่วงยาวนานตามอิทธิพลเอลนีโญ

การทำนาเปียกสลับแห้ง (Alternate Wetting and Drying: AWD)

เพื่อลดผลกระทบจากการใช้น้ำอย่างหนักและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เกษตรกรไทยและนักวิจัยทั่วโลกได้ให้ความสนใจกับ การทำนาเปียกสลับแห้ง (Alternate Wetting and Drying: AWD) ซึ่งเป็นการจัดการน้ำในพื้นที่ปลูกข้าว โดยแบ่งเป็นการจัดการน้ำก่อนปลูกข้าว ได้แก่ การลดระยะเวลาการขังน้ำก่อนปลูก และการจัดการน้ำระหว่างการปลูกข้าว เช่น การลดระยะเวลาในการขังน้ำ (ช่วงระยะกล้า แตกกอ ตั้งท้อง ออกดอก และไหม้รวง) การจัดการน้ำให้มีช่วงน้ำขังกับช่วงน้ำแห้งสลับกันไป

การปลูกข้าวแบบเปียกสลับแห้ง

คือ ควบคุมระดับน้ำในแปลงนาให้แห้งเป็นช่วง ๆ ก่อนเติมน้ำใหม่ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม แทนการคงน้ำขังตลอดเวลา ผลการวิจัยพบว่าสามารถลดการปล่อยก๊าซมีเทน จากนาข้าวได้อย่างมีนัยสำคัญระหว่าง 30–70% เมื่อเทียบกับระบบการขังน้ำตลอดฤดูกาล ช่วยประหยัดน้ำในระบบการเพาะปลูกได้ประมาณ 20–40% โดยที่ผลผลิตโดยรวมของข้าวไม่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ บางกรณียังรายงานว่าผลผลิตเพิ่มขึ้นถึง 7–11% ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์และสภาพดิน

เพราะการจัดการน้ำของการทำนาแบบเปียกสลับแห้ง ช่วยให้รากข้าวสามารถเข้าถึงอากาศและธาตุอาหารได้ดีขึ้น ส่งผลให้ต้นข้าวแข็งแรงและช่วยเพิ่มคุณภาพผลผลิตหากบริหารจัดการการใส่ปุ๋ยและสารอาหารอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การทำนาเปียกสลับแห้ง สามารถทำให้ศักยภาพการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน (GWP) ลดลงได้กว่า 40% เมื่อพิจารณาจากการปล่อยมีเทนและไนตรัสออกไซด์รวมกันในประเทศไทย การดำเนินการทำนาเปียกสลับแห้ง มีการนำร่องและขยายผลในหลายพื้นที่ โดยภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ส่งเสริมให้เกษตรกรทดลองใช้วิธีนี้เพื่อลดการใช้น้ำ ลดต้นทุน และปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน

ดังนั้น เพื่อสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นระบบ อบก. ได้พัฒนาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทยชั้นสูง (Premium Thailand Voluntary Emission Reduction Program: Premium T-VER) โดยเกษตรกรที่สนใจต่อยอดกิจกรรมที่ดำเนินการเป็นโครงการ Premium T-VER เพื่อรับรองคาร์บอนเครดิต สามารถพัฒนาตามระเบียบวิธีสำหรับกิจกรรมการจัดการพื้นที่ปลูกข้าวที่ดี หรือ T-VER-P-METH-13-08 ซึ่งระเบียบวิธีนี้กำหนดเงื่อนไขของกิจกรรมสำหรับพื้นที่ที่นำมาทำโครงการสามารถรวมหลาย ๆ พื้นที่เข้าด้วยกัน หรือเป็นพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ที่ดินเหมาะสมกับเขตการใช้ที่ดิน ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อดินถล่ม

กรณีดำเนินการจัดการน้ำในพื้นที่ปลูกข้าว พื้นที่ปลูกข้าวโครงการต้องเป็นพื้นที่นาชลประทานหรือพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำใช้เอง และเกษตรกรต้องมีอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่สามารถควบคุมการนำน้ำเข้า

และระบายน้ำได้ ระเบียบวิธีนี้จะทำให้ภาคเกษตรสามารถ ตรวจวัด รายงาน และทวนสอบการลด ดูดซับ และกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมเกษตรได้อย่างน่าเชื่อถือ ส่วนคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองแล้วสามารถนำไปขายในตลาดต่างประเทศได้

โดยมีราคาอยู่ในช่วง 17-25 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (USD/tCO₂eq) เช่น โครงการทำนาเปียกสลับแห้งของประเทศอินเดีย ใช้มาตรฐาน Verified Carbon Standard (VCS) ของ Veera ราคาอยู่ที่ 17-18 USD/tCO₂eq ส่วนโครงการทำนาเปียกสลับแห้งที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่น ภายใต้กลไก Joint Crediting Mechanism (JCM) ขายคาร์บอนเครดิตในราคา 25 USD/tCO₂eq

ที่มา : ฐานเศรษฐกิจ

https://www.thansettakij.com/sustainable/environment/650613?fbclid=IwZnRzaAPvYTIeHRuA2FibQlxMQBzcnRjBmFwcF9pZAo2NjI4NTY4Mzc5AAEeRC1gxC2fCOvKJMUPRbpWmXlfpGbYtUmirlUTHUFxdJ21airjnPATxABGw0Q_aem_C5GxrJ3pnJkMnJ-AL_Mmig

เบื้องลึก 'กองทุนประกันสังคม' ออกจากราชการคือทางรอดเดียว!

05 ก.พ. 2569

KEY POINTS

- โครงสร้างการตัดสินใจของกองทุนถูกครอบงำโดยระบบราชการ ที่มีตัวแทนฝ่ายรัฐเป็นเสียงข้างมากในคณะกรรมการลงทุน ทำให้กระบวนการอนุมัติล่าช้า ขาดความคล่องตัว และไม่สามารถปรับกลยุทธ์ให้ทันต่อสถานการณ์ได้
- แนวทางการลงทุนที่ผ่านมามีลักษณะเสี่ยงต่ำและกระจุกตัวในประเทศมากเกินไป (Home Bias) ทำให้ผลตอบแทนระยะยาวไม่เพียงพอต่อภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากสังคมสูงวัย ประกอบกับการรายงานผลที่ไม่โปร่งใสตามมาตรฐานสากล

- เนื่องจากเงินสมทบและเงินจ่ายสิทธิประโยชน์อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ความอยู่รอดของกองทุนจึงขึ้นอยู่กับผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นหลัก ดังนั้นทางรอดเดียวที่เสนอคือการแยกกองทุนออกจากระบบราชการเพื่อบริหารจัดการอย่างมืออาชีพและเป็นอิสระ

กองทุนประกันสังคม มูลค่ากว่า 2.8 ล้านล้านบาท ซึ่งเป็นหลักประกันชีวิตของผู้ประกันตนมากกว่า 24-25 ล้านคน กำลังยื่นอยู่บนจุดตดสำคัญ ท่ามกลางโครงสร้างประชากรที่กำลังเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว เงินสมทบจากแรงงานมีแนวโน้มหดตัว ขณะที่ภาระจ่ายสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง หากผลตอบแทนจากการลงทุนยังไม่ถูกยกระดับอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยเชิงคณิตศาสตร์ประกันภัยหลายชิ้นชี้ตรงกันว่า กองทุนอาจเผชิญภาวะไม่ยั่งยืนภายใน 20-25 ปีข้างหน้า

รายการ **ฐานทอล์ค ทางเนชั่นทีวี 22** เปิดพื้นที่สนทนากับ **ภัณฑิรา เวอร์การา (คุณเพชร) อนุกรรมการที่ปรึกษาการลงทุนสินทรัพย์นอกตลาดและอดีตกรรมการบริหารการลงทุน กลุ่มลูกค้าผู้มีความมั่งคั่งสูง ธนาคาร Goldman Sachs** ซึ่งเข้ามาทำงานหลังการเลือกตั้งบอร์ดประกันสังคมฝั่งผู้ประกันตนในปี 2566 เป็นครั้งแรกในรอบกว่า 30 ปี เธอสะท้อนภาพจากภายในว่า ปัญหาของประกันสังคมไม่ได้อยู่ที่ “ไม่มีทางแก้” แต่ติดอยู่ที่โครงสร้างการตัดสินใจแบบราชการ ซึ่งทำให้กองทุนขนาดใหญ่ระดับประเทศไม่สามารถชั้บตัวได้เร็วพอ

เลือกตั้งบอร์ดปี 66 จุดเริ่มเปิดข้อมูล

การเลือกตั้งบอร์ดประกันสังคมฝั่งผู้ประกันตนในปี 2566 นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญครั้งแรกในรอบกว่า 30 ปี ทำให้ข้อมูลด้านการบริหารและการลงทุนของกองทุนที่เคยอยู่ในเงามืด เริ่มถูกเปิดเผยต่อสาธารณะมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเปิดข้อมูลดังกล่าวยังไม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในมิติการตัดสินใจด้านการลงทุน

ภัณฑิราระบุว่า แม้โครงสร้างบอร์ดใหญ่จะมีตัวแทนจาก **3 ฝ่าย คือ รัฐ นายจ้าง และผู้ประกันตน ฝ่ายละ 7 คน** แต่เมื่อพิจารณาลงไปในระดับอนุกรรมการ ซึ่งมีมากถึงราว 14 ชุด โดยเฉพาะอนุกรรมการที่ปรึกษาการลงทุนในสินทรัพย์นอกตลาด กลับพบว่าฝ่ายรัฐถือเสียงข้างมาก โดยในอนุกรรมการลงทุนมีผู้แทนฝ่ายรัฐ **8 คน** ขณะที่ฝ่ายผู้ประกันตน 3 คน และฝ่ายนายจ้าง 3 คน โดยตำแหน่งประธานอนุกรรมการมาจากฝ่ายรัฐอีกด้วย

เงื่อนไข/สาระสำคัญของร่าง

“ระเบียบการเลือกตั้งคณะกรรมการประกันสังคม (บอร์ด สปส.)”

เปิดประชาพิจารณ์ถึง 14 ก.พ. 69

การเปลี่ยนระบบการเลือกตั้ง

- เดิม : ผู้ประกันตนสามารถเลือก ตัวแทนผู้ประกันตนทั้งหมด 7 คน
- ร่างใหม่ : กำหนดให้ผู้ประกันตน 1 คนเลือกผู้สมัครได้เพียง 1 คน

ผู้แทนผั่งนายจ้าง 7 คน	ผู้แทนฝ่ายรัฐบาล 7 คน	ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง 7 คน
---------------------------	--------------------------	---------------------------

นอกจากนี้ ในการประชุมหนึ่งครั้งมีผู้แทนจากสำนักงานประกันสังคมอีกกว่า 20-30 คน ทำให้ต่อการประชุม จะมีผู้เข้าร่วมเกือบ 40 คน ส่งผลให้กระบวนการตัดสินใจเป็นไปอย่างล่าช้า และบทบาทของอนุกรรมการที่ปรึกษาจำกัดอยู่เพียงการเสนอความเห็น โดยไม่สามารถผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนเชิงปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

ลงทุนเสี่ยงต่ำเกินไป-เน้นในไทยเกินไป

ภคิราประเมินว่า แนวทางการลงทุนของกองทุนประกันสังคมในช่วงกว่า 30 ปีที่ผ่านมา มีลักษณะ **เสี่ยงต่ำเกินไป** เน้นสินทรัพย์มั่นคงในประเทศเป็นหลัก แม้จะช่วยลดความผันผวนในระยะสั้น แต่กลับทำให้ผลตอบแทนระยะยาวต่ำเกินไป เมื่อเทียบกับภาวะสวัสดิการที่เพิ่มขึ้นตามโครงสร้างสังคมสูงวัย ส่งผลให้อายุของกองทุนสั้นลงโดยไม่รู้ตัว

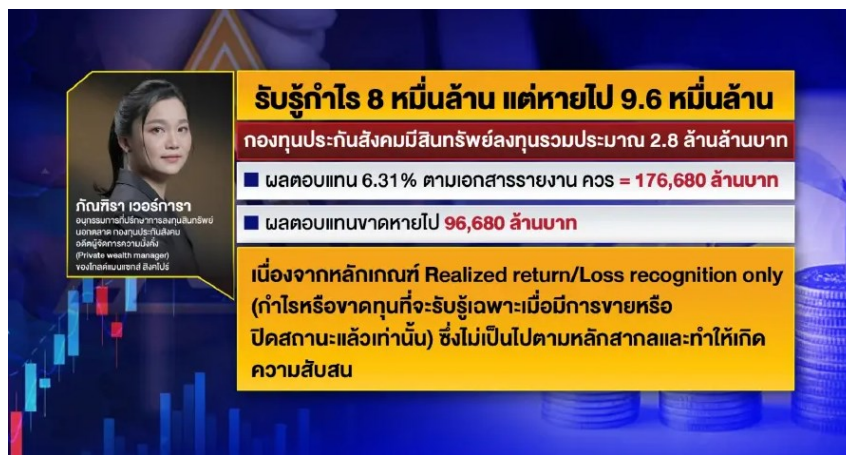
ขณะเดียวกัน ยังมีปัญหาการลงทุนที่ **ไทยเกินไป หรือ Home Bias** โดยกำหนดให้สินทรัพย์ส่วนใหญ่กว่า 70-80% อยู่ในประเทศ ซึ่งภคิรา มองว่า สำหรับประเทศที่ไม่ได้เป็นเศรษฐกิจขนาดใหญ่ระดับโลก การกระจุกตัวเช่นนี้คือการรับความเสี่ยงเชิงโครงสร้าง เพราะผูกชะตากองทุนไว้กับเศรษฐกิจประเทศเดียว หากเศรษฐกิจชะลอตัว กองทุนก็จะได้รับผลกระทบโดยตรง

ประกันสังคม vs กบว.	
กองทุนประกันสังคม (SSO)	กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบว.)
● 48.9% : พันธบัตรรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ	● 56.0% : ตราสารหนี้
● 16.9% : หน่วยลงทุนตราสารต่างประเทศ	● 16.0% : หุ้นต่างประเทศ
● 15.2% : หน่วยลงทุนตราสารหนี้ต่างประเทศที่น่าเชื่อถือ	● 11.2% : ตลาดพัฒนาแล้ว
● 7.7% : หุ้นไทย	● 4.8% : ตลาดเกิดใหม่
● 4.2% : หน่วยลงทุนอสังหาฯ, โครงสร้างพื้นฐาน, กองคำ	● 4.6% : หุ้นไทย
● 7.1% : เงินฝาก ,อื่นๆ	● 23.4% : สินทรัพย์ทางเลือกและอื่นๆ (อสังหาฯ, โครงสร้างพื้นฐาน, สินค้าโภคภัณฑ์)
เน้นความมั่นคงสูง	กระจายการลงทุนหลากหลาย

“กองทุนบำนาญขนาดใหญ่ทั่วโลกมักกระจายการลงทุนไปยังสินทรัพย์เสี่ยงต่ำในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มผลตอบแทนในความเสี่ยงที่ควบคุมได้ แต่ข้อจำกัดเชิงนโยบายและกรอบการลงทุนของ ประกันสังคมไทย ทำให้ไม่สามารถใช้กลยุทธ์ดังกล่าวได้อย่างเต็มที่ และกลายเป็นอีกหนึ่งเหตุผลสำคัญ ที่ทำให้ผลตอบแทนของกองทุนยังต่ำกว่าศักยภาพที่ควรจะเป็น”

ผลตอบแทน 6.1% กับพอร์ตการลงทุนที่มองไม่เห็น

หนึ่งในประเด็นที่ถุกตั้งคำถามอย่างหนัก คือ ผลตอบแทนปีล่าสุดที่สำนักงานประกันสังคมแถลง อยู่ที่ 6.1% หรือคิดเป็นเม็ดเงินราว 80,000 ล้านบาท ทว่าเมื่อพิจารณาจากขนาดกองทุนกว่า 2.8 ล้าน ล้านบาท ตัวเลขดังกล่าวกลับยังไม่สามารถอธิบายได้ชัดเจนว่า มาจากการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใดบ้าง และเป็นผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงจากพอร์ตทั้งหมดหรือไม่

ภณทิราระบุว่า ปัญหาสำคัญไม่ได้อยู่ที่ตัวเลข 6.1% เพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่วิธีการรายงานผลตอบแทน ซึ่งยังไม่สามารถทำให้ผู้ประกันตนหรือสาธารณชนเห็นภาพรวมของพอร์ตการลงทุนทั้งหมดได้ โดยเฉพาะการลงทุนบางรายการในอดีตที่มีการตั้งข้อสังเกตว่าเกิดผลขาดทุนจากราคาตลาดที่ปรับลดลงอย่างมีนัยสำคัญ แต่ยังไม่ถูกรับรู้ในงบ เนื่องจากใช้มาตรฐานบัญชีแบบรับรู้กำไร-ขาดทุนเฉพาะเมื่อมีการขายหรือรับรู้รายได้แล้วเท่านั้น

ภณทิราจึงเสนอให้กองทุนประกันสังคมปรับมาใช้มาตรฐานรายงานผลตอบแทนแบบ Mark-to-Market ซึ่งเป็นหลักสากลที่กองทุนบำนาญขนาดใหญ่ทั่วโลกใช้ เพื่อสะท้อนมูลค่าการลงทุนตามราคาตลาดจริงในแต่ละช่วงเวลา ทำให้เห็นทั้งกำไรและขาดทุนที่ยังไม่ถูกรับรู้ แยกจากรายได้ที่รับรู้แล้ว เช่น ดอกเบี้ย ปันผล หรือคูปอง

“ผู้ประกันตนจะสามารถเห็นได้ชัดเจนว่า เงินกองทุนจำนวนมหาศาลถูกกระจายไปอยู่ในสินทรัพย์ใด อยู่ในประเทศใด และให้ผลตอบแทนเป็นอย่างไรจริง ไม่ใช่เห็นเพียงตัวเลขสรุปรวมปลายปีเพียงค่าเดียว”

ขณะเดียวกัน ภัณฑิรายังกล่าวถึงการปรับแผนกลยุทธ์การลงทุน หรือ Strategic Asset Allocation (SAA) จากเดิมที่เน้นสินทรัพย์มั่นคง 60% และสินทรัพย์เสี่ยง 40% มาเป็น 50:50 เพื่อเปิดพื้นที่ให้การลงทุนสร้างผลตอบแทนได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การปรับ SAA ครั้งนี้สามารถยืดอายุกองทุนได้เพียงราว 2 ปีเท่านั้น สะท้อนว่าการแก้ปัญหาความยั่งยืนของประกันสังคมไม่อาจพึ่งการปรับสัดส่วนการลงทุนเพียงอย่างเดียว หากยังไม่แก้ไขโครงสร้างการบริหารและระบบการตัดสินใจควบคู่กันไป

เงินเข้าเท่าเงินออก ทางรอดเดียวลงทุนให้ดี

ภัณฑิราให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันเงินสมทบเข้าสู่กองทุนต่อปีราว 200,000 ล้านบาท ขณะที่เงินจ่ายออกในรูปสิทธิประโยชน์ก็อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ทำให้กองทุนแทบไม่เหลือส่วนต่างจากกระแสเงินสด ความหวังในการยืดอายุและรองรับสังคมสูงวัยจึงต้องฝากไว้ที่ผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นหลัก

เธออธิบายว่า ทุกผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น 1% เท่ากับเงินราว 28,000 ล้านบาทต่อปี และหากยังปล่อยให้การลงทุนขาดประสิทธิภาพ กองทุนอาจเผชิญ “ค่าเสียโอกาส” สูงถึงวันละ 300 ล้านบาท ก่อนที่ท้ายที่สุด หากโครงสร้างการบริหารยังคงถูกล็อกไว้ในระบบราชการ การแยกกองทุนออกมาบริหารอย่างมืออาชีพอาจไม่ใช่ทางเลือก แต่คือ “ทางรอดเดียว” ของประกันสังคมไทย

ทางรอดประกันสังคม

1. ออกจากระบบราชการ
2. เปลี่ยนวิธีการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด รายงานผลการลงทุนบนออนไลน์ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้
3. ถ่ายทอดสดการประชุมบอร์ดทุกครั้ง และรายงานผลการประชุมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

“ การทำ 2 ข้อนี้ให้สำเร็จ จะช่วยลดการคอร์รัปชันลงได้ 80% ตั้งแต่วันแรก ”

ภัณฑิรา เวอร์การ
อนุกรรมการ
ที่ปรึกษาการลงทุนสินทรัพย์
นอกตลาด กองทุนประกันสังคม

ที่มา : ฐานเศรษฐกิจ

https://www.thansettakij.com/finance/650801?utm_source=taboola&utm_medium=organic_content_recirculation

งบบหายครึ่ง-ถนนพัง-ตึกถล่ม เอกชนซีคอร์รัปชันทำไทยร่วงอันดับ

12 ก.พ. 2569

KEY POINTS

- ปัญหาคอร์รัปชันเชิงโครงสร้างเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของไทยตกต่ำลงมาอยู่อันดับที่ 116 ของโลก
- งบประมาณโครงการภาครัฐถูกหักส่วนแบ่งตั้งแต่ต้นทาง ทำให้เงินที่ใช้ในการก่อสร้างจริงลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงาน
- ผู้รับเหมาจำเป็นต้องลดคุณภาพวัสดุและการก่อสร้างเพื่อชดเชยงบที่หายไป นำไปสู่ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานชำรุดเสียหายง่ายและเป็นอันตรายต่อประชาชน

นางฐนิวรรณ กุลมงคล นายกสมาคมกตตาคารไทย เปิดเผยกับ ‘ฐานเศรษฐกิจ’ ว่า สถานการณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย หลังดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ล่าสุดสะท้อนให้เห็นว่า ประเทศไทยตกลงมาอยู่อันดับที่ 116 ของโลก ได้คะแนนเพียง 33 จาก 100 คะแนน ต่ำกว่าหลายประเทศในภูมิภาคเดียวกัน สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยมีคะแนนคอร์รัปชันอยู่ในระดับต่ำ เกิดจากกระบวนการบริหารงบประมาณภาครัฐ โดยเฉพาะในระดับการเมืองที่เปิดช่องให้เกิดการทุจริตตั้งแต่ต้นทาง ส่งผลให้เม็ดเงินภาษีของประชาชนไม่ถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จากประสบการณ์ที่พบเห็นในพื้นที่ต่างจังหวัด พบว่าโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลายแห่ง มีอายุการใช้งานสั้นกว่าที่ควร ทั้งที่ใช้งบประมาณจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาคุณภาพงานที่

ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเชื่อมโยงกับระบบการจัดสรรงบประมาณและการดำเนินโครงการที่มีการเรียกรับผลประโยชน์ในหลายระดับ

ในกระบวนการเสนอโครงการพัฒนา เช่น การก่อสร้างถนนหรือโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ มักเริ่มจากการผลักดันของนักการเมือง ก่อนจะผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อโครงการได้รับการอนุมัติงบประมาณกลับถูกหักส่วนแบ่งตั้งแต่ต้นทาง ทำให้ผู้รับเหมาที่เข้ามาดำเนินงานต้องแบกรับต้นทุนแฝงจำนวนมาก

ผลที่ตามมาคือ งบประมาณที่ควรถูกนำไปใช้ในการก่อสร้างจริงลดลงอย่างมีนัยสำคัญ บางโครงการเหลือเงินใช้เพื่อการก่อสร้างเพียง 20-30% ของวงเงินทั้งหมด ส่งผลให้ผู้รับเหมาจำเป็นต้องลดคุณภาพวัสดุ แรงงาน และกระบวนการก่อสร้าง ซึ่งนำไปสู่ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานชำรุดเสียหายง่าย และสร้างความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของประชาชนในระยะยาว

นางฐนิวรรณเปรียบเทียบว่า การลงทุนของภาคเอกชนแตกต่างจากโครงการของรัฐอย่างชัดเจน เนื่องจากเอกชนต้องรับผิดชอบต่อเงินลงทุนของตนเองโดยตรง จึงให้ความสำคัญกับมาตรฐาน ความแข็งแกร่ง และความปลอดภัยในระยะยาว ขณะที่โครงการของรัฐกลับขาดกลไกความรับผิดชอบที่ชัดเจน ทำให้เกิดการตัดคุณภาพโดยไม่ต้องรับผลกระทบโดยตรง

ปัญหาคอร์รัปชันไม่ใช่เพียงประเด็นด้านจริยธรรม แต่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่บ่อนทำลายประเทศในทุกมิติ ทั้งความปลอดภัย คุณภาพชีวิตของประชาชน และศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ พร้อมระบุว่า นี่เป็นหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้ประชาชน โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ เริ่มตั้งคำถามและไม่ยอมรับระบบการเมืองแบบเดิม

สำหรับผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศยอมรับว่าการที่ประเทศไทยมีอันดับคอร์รัปชันอยู่ในระดับต่ำ ย่อมกระทบต่อภาพลักษณ์และการตัดสินใจของนักลงทุนบางกลุ่ม โดยเฉพาะนักลงทุนที่ให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาลและความโปร่งใส อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีจุดแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตลาด และความพร้อมของแรงงาน ทำให้ยังเป็นประเทศที่น่าลงทุนสำหรับผู้ประกอบการที่ตั้งใจดำเนินธุรกิจอย่างสุจริต

ทั้งนี้อยากเรียกร้องให้ภาครัฐและนักการเมืองตระหนักว่า งบประมาณแผ่นดินคือเงินภาษีของประชาชน และผู้มีอำนาจจำเป็นต้องแสดงความรับผิดชอบต่อในฐานะผู้รับมอบความไว้วางใจจากประชาชน หากนักการเมืองสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารงบประมาณ ข้าราชการประจำและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

ไม่ได้คาดหวังให้ระบบปลอดจากการทุจริตอย่างสมบูรณ์ แต่ต้องการเห็นการลดการรั่วไหลของงบประมาณให้อยู่ในระดับที่สังคมยอมรับได้ เพื่อให้เม็ดเงินส่วนใหญ่ยังคงถูกนำไปใช้พัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

ในฐานะตัวแทนภาคธุรกิจร้านอาหารขอยืนยันว่าสมาคมภัตตาคารไทยไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐ แต่ทำหน้าที่เป็นปากเสียงสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม พร้อมฝากความหวังไปยังรัฐบาลและนักการเมืองชุดปัจจุบันและอนาคต ให้เร่งแก้ไขปัญหาคอรัปชันอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้กลายเป็นภาระที่บั่นทอนความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

By กิตติมา ทะเสนฮต

ที่มา : ฐานเศรษฐกิจ <https://www.thansettakij.com/business/651414>